

идъхване му неволенъ трепетъ. Доиде му на ума тегава шутливото загатване на дякона за привиденията и нему му станж неловко и необяснимо страшно тука. Но веднага се засрами самъ отъ себе си. Той пипишкомъ намѣри револвера си, станж, створи тихо вратата и излѣзе босъ на пруста. Тайнственната висока фигура пакъ ходеше и пѣяше странно. Краличтъ ъхъ приближи смѣло. Пѣющай призракъ, вмѣсто да стане невидимъ, както въ приказитѣ, изрева уплашено, защото и Краличтъ още повече приличаше на призракъ съ бѣлитѣ си долни дрѣхи, които му даде дяконътъ.

— Кой си ти? попита новия призракъ по-стария, като го улови за прѣдницата.

На нещастния страхътъ скова устата. Той само се кръстеше и се пулеше и въртѣше глава, като идиотъ. Краличтъ разбра, че има работа съ такъвъ. И го зарѣза.

Викентий бѣше забравилъ да прѣдупрѣди госта си за ноцнитѣ привычки на кроткия идиотъ Мунча, който живѣеше отъ години въ мѣнастиря. Тоя сжщия бѣше непознатиятъ човѣкъ, който видѣ закопванието на турцитѣ.

IV.

Пакъ у Маркови.

Когато Марко отвори снощи вратнята, слѣдъ изобгванието на Краличтъ, той се срѣщна на прага съ онъ-башиятъ и заптиетата му, които предпазливо нахълтахъ вжтрѣ.